

1. OBIECTUL CONTABILITĂȚII

Contabilitatea reprezintă o formă de evidență sau consemnare a unor procese și fenomene cu conținut economic care au loc în cadrul societății între indivizi sau grupuri de indivizi cu interese comune.

Informația contabilă reprezintă produsul final al procesului de culegere, prelucrare, stocare și comunicare a informațiilor cu privire la procesele și fenomenele economice ale unei entități juridice. *Scopul contabilității* constă în furnizarea de informații unor categorii de utilizatori interni și externi entității economice cu privire la poziția financiară (active, datorii, capitaluri proprii), modificarea poziției financiare, performanța obținută într-o perioadă de timp cu prin intermediul unor procedee specifice, ca de exemplu: bilanț, contul de profit și pierdere, etc.

Disponând de obiect de studiu, metodă specifică, legități și vocabular propriu, contabilitatea îndeplinește cele patru condiții necesare și suficiente pentru a-i fi recunoscut statutul de știință.

Cunoașterea patrimoniului ca obiect de studiu al contabilității ne ajută să înțelegem ansamblul de fapte și fenomene de care se ocupă contabilitatea. Noțiunea de patrimoniu trebuie plasată într-un perimetru contabil care este

reprezentat de entitatea economică. Toate informațiile referitoare la componentele patrimoniului, la evenimentele și tranzacțiile de care se ocupă contabilitatea sunt exprimate în bani. A cunoaște cu ce se ocupă de fapt contabilitatea înseamnă a găsi răspuns la următoarele întrebări: *Care sunt resursele materiale și financiare la care are acces entitatea? De unde provin bunurile materiale și mijloacele bănești deținute de o entitate patrimonială?*

Bilanțul - ca sinteză contabilă - este procedeul care încheie un ciclu de înregistrări contabile dintr-o perioadă de gestiune (semestru sau an) și, pe baza informațiilor pe care le conține, demarează un nou ciclu de prelucrare a datelor în contabilitate. Între cele două categorii de procedee utilizate de contabilitate se constată o interdependență și condiționare reciprocă. Așa cum prevede Legea contabilității, informațiile furnizate de contabilitate trebuie să se refere, între altele, și la poziția financiară a întreprinderii. Acest aspect este pus în evidență de procedeul specific contabilității numit bilanț. Termenul de bilanț își are originea în latinescul *bilancia* având înțelesul „cu două talere”. Indiferent de explicația dată etimologiei cuvântului, cei mai mulți autori atribuie noțiunii de bilanț înțelesul de balanță cu două talere (părți) aflate în echilibru permanent.

***Bilanțul** este acel calcul de sinteză al contabilității care prezintă la un moment dat, exprimată în bani, situația economico financiară a unui perimetru contabil punând față în față activul cu pasivul.*

SAU

***Bilanțul** este documentul contabil de sinteză prin care se prezintă elementele de activ, datorii și capital propriu ale entității la sfârșitul exercițiului financiar, precum și în celelalte situații prevăzute de lege.*

În înțelesul reglementărilor contabile în vigoare:

- a) **un activ** reprezintă o resursă controlată de către entitate ca rezultat al unor evenimente trecute, de la care se așteaptă să genereze beneficii economice viitoare pentru entitate. Un activ este recunoscut în contabilitate și prezentat în bilanț atunci când *este probabilă realizarea unui beneficiu economic viitor* de către entitate și activul *are un cost sau*

o valoare care poate fi evaluat(ă) cu suficientă fiabilitate (informațiile sunt fiabile atunci când sunt complete, neutre și fără erori).

Beneficiile economice reprezintă potențialul de a contribui, direct sau indirect, la fluxul de numerar sau echivalente de numerar către entitate. Această contribuție se reflectă fie sub forma creșterii intrărilor de numerar, fie sub forma reducerii ieșirilor de numerar, de exemplu, prin reducerea costurilor de producție. Astfel, potențialul poate fi unul productiv, atunci când activul este utilizat separat sau împreună cu alte active pentru prestarea de servicii sau producerea de bunuri destinate vânzării de către entitate. De asemenea, potențialul poate îmbrăca forma convertibilității în numerar sau echivalente de numerar.

Beneficiile economice viitoare încorporate într-un activ pot intra în unitate mai multe moduri. De exemplu, un activ poate fi:

- utilizat separat sau împreună cu alte active pentru prestarea de servicii sau producția de bunuri destinate de către entitate;
- schimbat pentru alte active;
- utilizat pentru decontarea unei datorii;
- distribuit proprietarilor entității.

b) o **datorie** reprezintă o obligație actuală a entității ce decurge din evenimente trecute și prin decontarea căreia se așteaptă să rezulte o ieșire de resurse care încorporează beneficii economice. O datorie este recunoscută în contabilitate și prezentată în bilanț atunci când este probabil că o ieșire de resurse încorporând beneficii economice va rezulta din decontarea unei obligații prezente și când valoarea la care se va realiza această decontare poate fi evaluată în mod credibil;

Decontarea unei obligații actuale se poate face în multe moduri, de exemplu prin:

- plata în numerar ;
- transferul altor active;
- prestarea de servicii;
- înlocuirea respectivei obligații cu altă obligație;
- conversia obligației în capitaluri proprii.

- c) **capitalurile proprii** reprezintă interesul rezidual al acționarilor sau asociaților în activele unei entități după deducerea tuturor datoriilor sale.

ACTIV = CAPITALURI PROPRII + DATORII

Definiția contabilității face trimitere și la rezultatele obținute ca urmare a administrării unei afaceri. Capitalul propriu este influențat atât de investițiile și retragerile proprietarilor, cât și de operațiunile care generează venituri sau cheltuieli cu impact direct asupra acestuia:

- d) **veniturile** constituie creșteri ale beneficiilor economice înregistrate pe parcursul perioadei contabile, sub formă de intrări sau creșteri ale activelor ori reduceri ale datoriilor, care se concretizează în creșteri ale capitalurilor proprii, altele decât cele rezultate din contribuții ale acționarilor;
- e) **cheltuielile** constituie diminuări ale beneficiilor economice înregistrate pe parcursul perioadei contabile sub formă de ieșiri sau scăderi ale valorii activelor ori creșteri ale datoriilor, care se concretizează în reduceri ale capitalurilor proprii, altele decât cele rezultate din distribuirea acestora către acționari.

Modalitățile sau felurile de organizare a contabilității

Organizarea contabilității ca activitate de conservare, prelucrare și transmitere a informațiilor economice se poate delimita în timp și spațiu în funcție de mai multe criterii, respectiv:

A. Modul de organizare

a) *Contabilitatea financiară*

Contabilitatea financiară furnizează informații contabile pentru toate categoriile de utilizatori cu privire la averea și rezultatele entității, fiind reglementată de norme unitare de organizare la nivel național (eventual regional/internațional).

b) *Contabilitatea de gestiune (managerială)*

Contabilitatea de gestiune (managerială) reprezintă acea formă de organizare a contabilității care furnizează informații exclusiv managerilor. Obiectivele ei se îndreaptă spre:

- calculul costurilor de producție;
- stabilirea rentabilității pe produs/activitate;
- întocmirea unor bugete periodice pe feluri de activități (aprovizionare, desfacere, trezorerie).

B. Momentul de realizare

a) *Contabilitatea curentă sau zilnică*, care presupune înregistrarea curentă, zilnică a tuturor operațiilor economice realizate în cadrul unui exercițiu financiar pe baza documentelor justificative.

b) *Contabilitatea periodică*, realizată la încheierea exercițiului financiar în cadrul entităților macroeconomice și sociale (grupuri de societăți, direcții financiare județene, departamente, ministere).

Ce este un exercițiu financiar? Dar perioada de gestiune?

Exercițiul financiar este perioada de delimitare cronologică din punct de vedere contabil (de regulă, anul calendaristic). **Perioadă de gestiune** reprezintă un interval de timp urmărit din punct de vedere contabil care poate să se suprapună cu exercițiul financiar sau să difere de acesta (luna, trimestrul).

APLICAȚII:

1. Identificați care din următoarele elemente sunt de activ (A) și care sunt de pasiv (P)

Mobilier		Sediu	
Utilaje		Teren	
Facturi de platit		Contribuții la bugetul de asigurari sociale	
Casa in lei		Cont la banca	
Marfuri		Profit	
Capital social		Ambalaje	
Credite pe termen scurt		Aparatura birotica	
Salarii		TVA de plata	

2. Subliniați sau încercuiți care din următoarele elemente sunt active imobilizate?

materii prime teren produse finite aparatură birotică mărfuri acțiuni

3. Subliniați sau încercuiți care din următoarele elemente sunt clasate ca active circulante?

ambalaje computer produse finite autoturism bani creanțe

4. Subliniați sau încercuiți care din următoarele elemente sunt clasate ca active circulante de natura stocurilor?

mobilier semifabricate strung computer camion făină

5. Subliniați sau încercuiți care din următoarele elemente sunt clasate ca active imobilizate corporale?

marfă teren semifabricate ambalaj autoturism bani creanțe

6. Subliniați sau încercuiți care din următoarele elemente sunt clasate ca active circulante de trezorerie?

mobilier acțiuni cont în bancă mărfuri camion banii

7. Subliniați sau încercuiți care din următoarele elemente sunt clasate ca datorii?

mobilier credite bancare furnizori clienți salarii impozite marfă

8. Subliniați sau încercuiți care din următoarele elemente sunt datorii pe termen scurt?

utilaje credite bancare furnizori clienți salarii credite pe termen scurt

9. Subliniați sau încercuiți care din următoarele elemente sunt datorii pe termen lung?

impozite creditorii împrumuturi pe termen lung celular bani creditorii